

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retinut.
HȘCRATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Behalek, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Demmer. În Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agency Havas, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
ganțată pe o colină 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în ziua-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușii în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
seu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 166. — Anul LVIII.

Brașov, Joi, 27 Iulie (8 August)

1895.

In ajunul Congresului.

Brașov, 26 Iulie v. 1895

Am arătat, ce mare rol joci în
lupta comună pentru existența na-
țională a Românilor; am arătat, că
nisuim-tele pentru realizarea ei, cari
au dat naștere și congresului
convocat la Budapesta, sunt nu
numai firești și juste, dăr sunt
reclamate de necesitate; în fine
am arătat, că sunt momente, cari
sprijinesc în deosebi conlucrarea
frățească a Românilor cu Slovacii
și cu Sârbii din Ungaria, în scopul
apărării comune.

Acum, în ajunul întrunirii de
Sâmbătă, nu mai rămâne decât ca,
în fața acestor constatări, să dorim
din nou ca pasul întreprins cu
congresul să n'aducă decât folos
causei solidarității celor asupriți.

Nu cunoscem încă nici până
aici programul lucrărilor congresului
— dăr trebuie să presupunem, că
cei ce l'au inițiat, au avut în ve-
dere enorma responsabilitatea, ce le
incumbă în fața unei cauze atât de
mari, care atinge interesele comune
celor trei popore.

În deosebi în ce ne privește pe
noi Români, trebuie să se aibă în
vedere, că, deși, — cum a accen-
tuit un fruntaș slovac, — suferin-
țele noastre se asemănă atât de mult
cu suferințele Slovacilor și ale Sâr-
bilor, totuși situațiunea noastră poli-
tică și pozițiunea noastră de drept,
în lupta pentru egala îndreptățire
națională, este în multe privințe dife-
rită de a lor.

De aceea conferența noastră na-
țională dela 1893, când a dat comi-
tetului central al partidului autori-
sarea de a „continua cu pertractă-
rile” pentru realizarea unei conlu-
crări cu poporele nemaghiare din
statul ungar, a declarat tot-odată
categoric, că aceste se pot face nu-
mai și numai pe baza programului
nostru național.

Este dăr un postulat de căpe-
tenia conservarea nealterată a pro-
gramului nostru național dela 1881.
În legătură strinsă cu acest program
este și atitudinea politică stabilită
de conferența partidului nostru na-
țional, care atitudine numai prin-
tr'un nou vot al acestei conferențe
să pôte modifica.

Au emanat din sinul Slovacilor
și al Sârbilor voci, cari involvă do-
rința, ca viitorul congres să se pună
pe un teren, care n'a fost, nu este
și nu pôte fi terenul de acțiune al
luptelor și revindicărilor noastre na-
ționale. De aceea este o datorie su-
premă de a veghia, ca atunci, când
se vor căuta punctele de atingere,
pe baza cărora să se pôtă întreprinde
o acțiune comună a Românilor cu
Slovacii și cu Sârbii, să se aibă în
vedere în totă estinderea programul
și pozițiunea de drept a națiunii ro-
mâne.

Căci nu este adevărat, ceea ce
a susținut dillele trecute fôia guver-
nului, că Români când au pretins
autonomia și recunoscerea ca „na-
țiune deosebită” în anii șese-deci, ar
fi fost luați în ris, deôrece bine șcim,
că există legi sancționate de Dom-
nitor, din acel timp, cari au garan-
tat autonomia și egala îndreptățire
politică-națională a Românilor din
Transilvania și cari numai mai târ-
diu au fost unilateral desființate.

Dacă congresul s'ar pune de
pildă pe terenul art. de lege 44 din
1868, atunci s'ar prejudeca cumplit
nu numai programului nostru și ati-
tudinii noastre politice, ci chiar și
poziției, ce au luat-o celelalte națiuni
față cu legea de naționalitate, pe
care au combătut-o, și despre care
deputatul Dobrzansky (slovac) când
s'a desbătut în dietă, în Noemvrie
1868 — pledând contra ei în ter-
minul destul de moderat, — a dis:
„dăcă am primi-o, ne-am da concur-
sul la sacrificarea uniceii garanții a
vieții noastre spirituale, basată pe le-
gile patriei noastre, ba ne-am da con-

cursul chiar la decretarea morții nos-
tre spirituale, însă acest drept nu'l
avem și nu'l are nici întrăga legis-
lațiune...”

Trebuie dără să se țină sémă cu
cea mai mare conscientiositate de
bazele dezvoltării istorice a luptelor
noștre naționale. Dacă este, ca în-
cercarea de față, de a inaugura o
acțiune comună, să aibă vre-un suc-
ces real.

Înainte de toate însă trebuie noi
Români să avem în vedere, ca fără
de o concentrare puternică a tutu-
ror elementelor bune și harnice din
sinul națiunii noastre — a căreia
însemnătate am desfășurat-o nu de
mult într'un șir de articuli — nu se
pôte duce la un bun sfârșit o ac-
țiune atât de mare, a căreia țintă
să fiă schimbarea sistemului asu-
pitor.

În cestiuni atât de mari și vi-
tale este o datorie supremă națio-
nală, de a procede cu o ideală ab-
negațiune, și dacă trebuie să însu-
flească ceva în momentele aceste
critice pe toți sincerii apărători ai
principiului solidarității poporelor asu-
prite, atunci acesta este consciința,
isvorită din simțul curat al iubirii
de nem și de patriă, de-asi fi impli-
nit cu scumpătate acea datorie.

Pătrunși dără de aceste senti-
mente și de această speranță, urăm
Congresului, care și-a înscris pe dra-
pel ideia conlucrării comune a po-
porelor asuprite, cea mai bună reu-
șită!

Guvernul și Congresul naționa- lităților.

Oficioasa unghurică „Bud. Tud.”
comunică următoarele:

„Din mai multe părți s'a pus întrebarea, că ôre autoritatea civilă-polițienescă
concede-va ținerea Congresului naționalității,
convocat pe 10 August. Așa credem,
că această cestiune va rămâne nedesbătută,
fiind-că până acum adunarea această, pore-

clită cu numele bombastic de „Congres”
— la care după totă probabilitatea nu va
lua parte nici un cetățen din Budapesta
— nu este incunoscintată la nici o autoritate;
ăr adunări publice, cari nu sunt incunos-
ciintate și a căror ținere nu s'a conces pe
calea autorității, eo ipso nu se pot ține.”

„Din comunicatul acesta apare, —
dăce „Hazánk” — că „Congresul nu este
incunoscintat până acum la nici o autori-
tate”, membrii Congresului șciu, că trebuie
să anunțe adunarea; nimeni însă nu șcie
din comunicat, că dacă congresul se va
anunța în totă forma, ce va face guver-
nul?”

Acesta este „nodul gordian”,
pe care guvernul va avé să'l des-
lege.

Intrevederea dela Ischl.

Intrăgă presa europeană se ocupă cu
intrevederea dela Ischl între regele Româ-
niei Carol și monarhul austro-ungar.

După cum i-se anunță lui „Eclair”
din Paris, petrecerea regelui Carol la Ischl
stă în legătură cu convenția militară, ce a
încheiat-o România cu puterile triplei ali-
anțe. Regele Carol — dăce fôia francesă
— ar dori să facă câte-va corecturi în con-
venția. Aceste corecturi sunt bagatele și nu
ating esența convenției, care stabilește ati-
tudinia României față de Rusia într'un cas
de răboiu, ce l'ar începe Rusia contra
vre-unei puteri din tripla alianță. Regele
Carol dorește punerea la dispoziție a unui
corp de armată din incidental izbucniră
răboiului.

„Male Novine” din Belgrad primesce
o scrisore din Ischl, în care se dăce, că
acolo s'a decis asupra sorții Bulgariei,
adecă regele român Carol va fi principele
Bulgariei.

Oficiosele din Viena și Berlin combat
aceste sciri, accentuând cu tot adinsul, că
intrevederea din Ischl nu are decât caract-
er amical, fără nici o însemnătate politică.
„National-Zeitung” din Berlin dăce următo-
arele: Intrevederilor din Ischl și Aussee
li-se dă o mare importanță, deși explica-
rea lor este a-se căuta în simplul fapt, că
monarhul Francisco Iosif petrece toamai
acum în Ischl. Visita părechii regale ro-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Strălucire dispărută.

Limbuții din Tuilerii.

De Aug. Scheibe.

Deși înainte cu două-deci și cincî de
ani, al doilea imperiu frances aprôpe tre-
cuse culmea puterii și a vașei sale, totuși
la izbucnirea răboiului franco-german
curtea din Tuilerii juca încă tot primul
rol între curțile princiare europene.

Intrăgă lumea privia la Napoleon III,
asculta de enunțaiunile sale și căuta să-i
afle cugetele sale; în același timp împără-
tăsa era „împărătăsa modei”, ale căreia
capriții erau dărăbre de ton pentru in-
trăgă lumea cu damelor, și Tuilerii
erau încăjurate de o strălucire, care
natural, în decursul răboiului, declarat
într'un mod nelegiuit, trebuia să dispare
imediat și fără de urmă, ca și un me-
teor.

Cel dintăiu drum, pe care obișnu-
esce, să-l întreprindă streinul sosit în Paris,
duce de regulă la resturile încă păstrate
ale Tuileriiilor. Dela incendiul cauzat de
comunarți încôce, s'a restabilit numai aripa
nordică și pavilionul Flora. Celelalte ruine
ale castelului, cu ocaziunea derăpărării fură
vându te și cu totul delăturate.

De câtă strălucire și pompă, și tot-
odată de câtă vinovată și nevinovată ne-
fericire povestesc aceste ruine ale vechiu-
lui palat regesc, ale căruia ziduri, câtă
vreme esistau, păreau ca și împovărate de
un blăstêm!

Să reprim istoria sa și a locuitori-
lor săi numai din ultimii o sută de ani.
Ludovic XVI și soția sa Maria Antoinetta,
frumôsa fiică a marei împărătese Maria
Teresia, își sfârșiră viața pe ghilotină, deși
nu puteau fi învinuiți de nici o nedreptate.
Nevinovatul lor copil, micul Daphin, muri
în fragedă tinerețe din cauza nedemnei
tractări a bețivului oismar Simon, caruia
i-se încredințase creșterea copilului. Împă-
rătăsa Iosifina, a căreia viață, câtă vreme resi-
dase în Tuilerii fusese asemenea unui basm de

iubire și de fericire, alungați și părășiți
fiind fără de veste, muri de inimă rea în
Malmaison. Napoleon I își petrecu ultimii
săi ani ca prizonier pe o insulă stâncosă și
pustiă, — a doua sa soție Maria Luisa,
de-asemenea o fiică a Austriei, și fiul său
prințul de Reichstadt, trăiră și muriră ca
exilați din Franca.

Dintre locuitorii de mai târziu ai Tui-
leriiilor, ducele de Berri, ultimul fiu în
vieță al lui Carol X, cădu sub mână noi-
gașă, ér soția sa, Carolina Ferdinanda Luisa,
care era pe cât de gingașe și de slabă la
trup, pe atât de înțeleptă și de curagiosă,
după-ce purtase răboiul în Vendée pentru
drepturile fiului ei născut numai după
môrtea soțului și înfruntase toate pericolele,
își află mormântul, oa și acest fiu — con-
tele de Chambord — pe pământ strein.

De aceeași sorțe avu parte și Carol
X, pe care sêlbaticile valuri ale revoluțiu-
nei din Iulie (1830) îl aruncară departe,
spre a ridica pe tron pe „cetățenul rege”
Ludovic Filip, până ce plecă și acesta în
exil (1848) dimpreună cu soția sa Maria
Amalia, pe care nici virtuțile ei de regină

și de femeie, nici căruntu-i pâr nu o scă-
pară de exil.

Fiul acestei părechii, mult promișto-
rul duce Ferdinand Filip de Orléans, în
urma unei nefericite căderi din trăsură, își
închise ochii în flôrea virstei (1842), ér
veduva sa, Elena de Mecklenburg, după-
ce luptase bărbătesce, dăr în zadar, să pă-
streze copiilor săi moștenirea dela strămoși,
trebui să-și crească fiii departe de pă-
mântul patriei. Fiul ei cel mai mare, con-
tele de Paris, închise ochii numai de cu-
rând (în 8 Sept. 1894), în castelul Stowe-
House, pe care-l închiriasse dela ducele de
Buckingham.

Și fiă-care din aceste nume ne rea-
mintesce o sângerôsă e pocă a istoriei fran-
cese, în care mii de existențe s'au nimicit
și în care Tuileriiile au fost espuse prădării
și totalei derăpărării.

Dăr noi o amintire referitoare la a-
ceste ruine nu ni-se impune cu o mai
mare vioiciune, ca cea despre ultimii
lor locuitori, Napoleon III și împărătăsa
Eugenia. Nu numai pentru-că ei sunt
mai apropiați de timpul nostru, dăr

mâne nu are nimic deosebit în sine, de ore-ce regele Carol a fost de mai multe ori la Ischl.

Din incidentul vizitei părechei regale române, „Fremdenblatt“ din Viena scrie între altele:

„Am învățat să stimăm pe România, căci mai pe sus de puterea armelor, pe care un popor scie să le întrebunțeze pentru liberarea sa, stimăm înțelepciunea și munca serioasă, cu care scie să păstreze ceea-ce a câștigat și să o întrebunțeze în bine.

„Regatul regelui Carol s'a alipit pe deplin la această politică înțeleaptă și determinată, în scurte decenii, la sistemul statelor culturale europene; a fost recunoscut, ca un factor distins și cu drepturi egale în viața statelor europene, și în Peninsula-balcanică i-se cuvine în mod larg locul cel dintâi între tinerele formațiuni de state, care s'au născut acolo în ultimele decenii. Zadarnic au căutat agitatorii, — cari își aleseră Balcanii, ca și altă dată, drept scenă a intrigelor politice fără conștiință, — un razim în statul român; ei au găsit guvernul și țera pe tărîmul solid al dreptului și al legilor și mișcările de răsvrătire, cari au căutat să turbure de repetate ori pacea răscumpărată destul de scump, nu au putut spera niciodată, că vor fi alimentate din regatul acesta.

„In ast-fel de împrejurări amicitia României a devenit puterilor din marea alianță de pace a Europei, și înainte de toate Austro-Ungariei cu atât mai prețioasă, și profităm din inimă de ori-ce ocazie, care o poate și mai mult întări și documenta în fața lumii.

„Tripla alianță permite fixării stat, care îi recunoște caracterul și scopurile, alipirea la corpul său solid, alipirea la impozanta putere unită, ce s'a pus în serviciul păcii popoarelor. România stă aproape de noi; legătura amicitiei, care o unesc cu monarchia noastră, nu trebuie reînnoită, s'au înodată abia astăzi. Visita nobilei părechi princiare însă, care are rădăcini atât de adânci în iubirea națiunii sale și a contribuit atât de extra ordinar la propășirea și înflorirea regatului, va fi salutată în Europa și în cele două țări, ca expresia nepătată a acelu raport intim.

„In Regele, Austriacul salută pe un amic adevărat și credincios al patriei sale, pe un domnitor mareț, pe adevăratul prinț și tată al patriei sale; în Regina stimăm pe simțitoare și nobila femeie și prințesa, care și-a făcut atât de curând un drum în inima poporului ei.

„Simpatia și amicitia intimă, care leagă părechea această domnitore de părechea noastră imperială, găsește un consimțământ vesel printre popoarele Austro-Ungariei. România e o vecină bună, cinstită, căreia îi îndemnăm mâna voioși și din totă inima“.

apusul lor încă este nedespărțit legat de cea mai strălucită pagină a istoriei mai nouă a Germaniei.

Era în 2 Decembrie 1852, când Ludovic Napoleon, președintele de până acum al republicii franceze, intră ca împărat în Tuilerii, cari dela fuga lui Ludovic Filip și a familiei sale steteau goale. În 29 Ianuarie 1853 dânsul conduse pe principesa Montijo, contesă de Theba, ca soție în reședința sa de acum, și tinera împărătesă, nepresimțind, că dânsa va trebui să fie cea din urmă mireasă de principe, care cu vechiul și cununa ei din flori de portocale eșia pe balconul salonului, care acum nu mai există — se arată mulțimei constatătoare din mlaștină de capete, care o aștepta afară. Ambițioasă și tinera spaniolă putu, într'adevăr, să se amețescă de insuflețitele omagii, ce în acea sărbătorescă zi i-se aduseră ei și frumuseții ei din partea parisienilor, cari ușor se aprind, dăr tot atât de ușor își și schimbă sentimentele.

Cu acest eveniment se reîntorse în pustiitul palat al Bourbonilor pompa și splendoră primului imperiu, pe cari luxu-

Drept curiositate mai înregistrăm scirea din Belgrad, că Serbia și-a anunțat alăturarea ei la tripla alianță, prin ministrul plenipotențiar Simić, care s'a dus la Ischl numai din cauza acosta.

Scirea are lipsă de confirmare.

Rolul României la Dunăre.

Din Ischl se telegrăfiază următoarele:

Majestatea Sa monarohul Francisco Iosif va primi în audiență pe ambasadorul Eulenburg, care de-o-camdată petrece la cancelarul Hohenlohe în Alt-Aussee. Se spune, că împăratul Germaniei Wilhelm, dă orecare importanță faptului, că cancelarul și ambasadorul său din Viena vor să fie martori la sărbătorirea regelui Carol, care îi este unchiu și de prezent consoț aliat.

Visita lui Goluchowski însă la principele Hohenlohe este mai mult numai un act de curtoasiă, decât un semn al politicei înalte. Cel puțin în cercurile politice așa se consideră lucrurile. Principele Hohenlohe tot-deuna și-a cercetat locuința de văr din Alt-Aussee, și e lucru firesc, ca ministrul de externe austro-ungar să cerceteze pe colegul său german, care e tot-de-odată cu mult mai înaintat în etate decât dânsul. Se vorbește, că Goluchowski va face cunoștință cu Hohenlohe numai acum, căci încă nu s'au văzut personal.

Relațiunea de amicitia a regelui Carol cu cancelarul german e cu mult mai vechiă. Erau amici încă de pe când regele era numai prinț, și cancelarul ministru președinte bavarez. *Intâlnirea lui Hohenlohe cu regele, e semnul învâderat al creșterii simpatiei germane față de acest domnitor, în mânia erei bismarkiane și a relațiilor de pe timpul lui Caprivi, deși acest din urmă a dat dovezi, prin tractatul comercial, că Austro-Ungaria este amica Peninsulei-balcanice și amică tot de-odată și a Germaniei.*

Regele Carol se se fi exprimat înaintea lui Hohenlohe și Eulenburg, că s'a sfârșit definitiv cu tradiția bismarkiană, că cestiunea orientală e indiferentă pentru Germania. România, care de prezent este foarte bine întărită și care a fost pe lângă Rusia în războiul din urmă ruso-turc, ar avea acum rolul de-a închide Dunărea înaintea colosului dela Nord. Interesul german poate fi deci mai viu față de o armată, ca cea română, disciplinată și ajustată conform celei germane, în care a servit însuși regele Carol în tinerețe. România ar fi zăvorul Rusiei în cas de război. Românii sunt în stare a arăta triplei alianțe, că armata rusă nu plătesce așa de mult calitativ. În sensul acesta armata română, luată calitativ și nu cantitativ, ar pute face destule neplăceri colosului nordic.

oșii Francesi atât de mult le doriau sub crucea Ludovic Philipp. O nouă eră de strălucire și de trai ușor reintră pentru o scurtă durată între vechile ziduri.

Cu toate acestea, petrecerea în castel era foarte necomodă. Palatul zidit de Catherina de Medici pe la 1564, spre a corespunde celor mai felurite recerînțe, primise în interiorul său numeroșe forme, cari — mai mult numai de jumătate terminate, — erau puțin favorabile pentru întreg castelul. Așa de exemplu Ludovic Philipp, spre a câștiga loc pentru numărōsa sa familie, prefăcuse mai multe dintre marile galerii în locuințe, și coridorele și înguste trepte rotunde în urma acosta nu primiau nici aer, nici lumină de afară. Dina noaptea trebuiau să ardă aici lămpi, cari îngreunau numai aerul, care și de alt-fel era înădușit, și manca canalizațiune, ca și neperfectul conduct de apă, erau nise defecte, cari se simțiau în cel mai neplăcut mod.

(Va urma).

SCIRILE ȚILEI.

— 26 Iulie.

Părechea regală română la Ischl. Asupra călătoriei Suveranilor români, „Agenția Română“ comunică cu data 5 August telegrama următoare: Regele și regina României au sosit la 3 ore după amiază. Au fost primiți la gară de împăratul și împărătesa, de arhiducea Maria-Valeria, de principesa Gisela a Bavariei și suitele lor. Conte Goluchowski era de asemenea de față. Regele și regina au fost obiectul unei primiri foarte căldurose. Majestatele lor s'au dus în trăsura la otelul „Elisabeth“ în mijlocul aclamațiilor unei mulțimi numărōse. Presintările suitelor terminate, părechia imperială s'a întors la vila imperială, unde la 5 ore seara a avut loc un mare prânz de gală în onorea Majestăților Lor Suveranii României și la care au luat parte personalitiile princiare, cari sed aci, ambasadorul Eulenburg și contele Goluchowski. După prânz a avut loc o reprezentație de gală la teatru, la care au asistat toate personalitiile citate mai sus.

—o—

Ministrul Perczel la Ischl. Din Viena se telegrăfiază, că ministrul ungar de interne, Desideriu Perczel, a călătorit prin Viena la Ischl, unde va fi primit în audiență de către Majestatea Sa. „Havank“ de aci dă, că călătoria ministrului Perczel la Ischl stă în legătură cu Congresul naționalităților.

—o—

Congresul limbilor romanice. Lună s'a întrunit la Bordeaux, în Franța, Congresul limbilor romanice. Ministerul român de instrucțiune publică e reprezentat prin d. V. A. Urechia, profesor universitar. E probabil, ca al doilea congres să se țină la anul viitor în București, în urma invitațiunii, pe care o va face delegatul român.

—o—

Reuniune de înmormântare. Ministrul ungar de interne sub nr. 53,897 a provădut cu clausula de aprobare statutele reuniunii de înmormântare, ce s'a înființat în comuna Bandul de Câmpia. Fiind această comună locuită în preponderanță de Români, suntem curioși să știm, dacă Reuniunea este înființată de Români, ori că ea s'a înființat de „nemesii“ maghiari de acolo conțând la sprijinul Românilor?

—o—

Statistică agricolă în Ungaria. Ministrul ungar de agricultură, contele Festetics Andor, publică un apel către agricultorii din Ungaria, în care spune, că amăsurat articolului de lege VIII din 1895, în zilele dela 20—30 Novembre n. c. se va face o statistică a agricultorilor din întregă țera. Scopul statisticei este, de-a studia, pe baza ei, modalitățile, prin cari s'ar pute veni în ajutor agriculturii, deorece marea concurență a cerealelor americane și scăderea prețului acestora în întregă Europa, a îngreunat din an în an mai mult situațiunea agricultorilor, așa că aci starea lor a devenit îngrijitoare. Ministrul apela deci la agricultori, rugându-i să fie cât se poate de conștiențioși și sinceri la comunicarea datelor, ce li-se vor cere, însemnându-și chiar de pe acum, cât pământ cultivă, cu câte și cu ce mijloce, câte vite au etc. Ministrul asigură tot-odată, că oficiile de dare, sau alte autorități financiare „nici nu vor vedea aceste date“, prin urmare nimeni n'are să se tēmă, că prin o conștiențioasă fasonare ar pute să contragă o urcare a dărilor.

—o—

Incercare de atentat contra principelui Bulgariei. Un diar din Zwickau publică următoarea scire senzațională: Un învățator din Zwickau, făcând o excursiune pe muntele Fichtel, s'a întâlnit cu doi Bulgari, cari începură să injure într'un mod brusc pe principele Ferdinand al Bulgariei. Tot-de-odată arătau o posă de a asasinatului Stambulow, pe dosul căreia sta scris în limba germană: „Morte trădătorilor!“ Bulgarii spuseră mai departe învățatorului, că vrău să trecă prin Praga spre Viena.

Venind nu peste mult timp învățatorul la Karlsbad află acolo pe Bulgarii sus numiți. Acest lucru i-se pără nițel cam suspect, și făcându-și intrare la secretarul principelui spuse starea lucrului și că probabil a cei doi Bulgari încercă vre-un atentat contra domnitorului. După aceea s'a reîntors acasă. Nu apucă să ajungă bine acasă, când fu rechemat la Karlsbad de adjutantul principelui pe spesele acestuia și el s'a și dus încoă la 31 Iulie. De cum-va va succeda poliției să pună mâna pe misterioșii indiviți, învățatorul va confirma identitatea personelor.

—o—

Cestiunea armenescă. „Uniunea anglo-americană“ a primit din Constantinopol scirea, că ambasadorul engles a fost însărcinat de lord Salisbury să ceară punerea în libertate fără condițiuni a prizonierilor politici armeni, cari n'au fost condamnați de tribunalele regulate. „Uniunea anglo-americană“ a primit de asemenea o comunicare după care Englitera și-a asigurat cooperarea puterilor semnatare în scopul de a adresa Porții o notă colectivă, care dăce numai, că Turcia fiind incapabilă de a protege pe supușii creștini, puterile sunt decise să numescă un comisar european. Acest comisar va avea puterea unui vice-rege pentru a administra, în numele Sultanului, provinciile asiatice orientale. Acest comisar nu ar fi răspundător de cât față cu puterile și unui consiliu de control, care se-și alina reședința la Constantinopol.

—o—

Musica orașenescă va concerta astăzi Miercuri seara în restaurantul „Erdélyi“ de pe promenadă (inceputul 7 1/2 ore), și mâine seara, Joi, în grădina dela Hotel „Nr. 1“ (inceputul la 8 ore). Intrarea 30 cr.

—o—

Rectificare. În primul articolul nostru de ieri s'a străcurat o greșală de tipar pe colona 3, alinea 4, unde se dăce „in anul 1770—72“ în loc de „in anii 1870—72“ ceea-ce prin această rectificăm.

—o—

Coresp. „Gaz. Trans.“

Deva, 5 August n. c. 1895.

Despărțământul VIII (Deva) al Asociațiunii transilvane și-a ținut adunarea generală în 3 August n. c. în localitatea societății române de lectură în Deva.

Adunarea, deși a fost convocată de o bun timp și pe zi de tîrg de țera, a fost slab de tot cercetată.

Lucru intristător acesă, care puțin tot-odată și în mirare, cu atât mai vîrtos că deja ani de zile acest despărțământ nu și-a putut ține de loc adunarea și, după atîția ani de amorțelă, eram îndreptățiți să credem, că convocarea va fi salutată cu bucurie și așteptam mai mult interes.

Din puținii adunați, numai puținii și-au dat obolul lor spre scopurile culturii naționale, făcându-se membri ai Asociațiunii.

Luându-se la cunoștință de cei prezenți raportele înscrise în programul publicat prin diare, s'au ales: de director: d. Fr. Hossu Longin, și de membri în comitet d-nii: Dionisiu Ardelean, Dr. Alexandru L. Hossu, Alexandru Moldovan sen., Avram P. Păcurariu, Ioan Pop și Petru Șinca, pentru aducerea generală s'au designat delegați din partea despărțământului d-nii Fr. Hossu Longin și Alexandru Moldovan sen.

Cu acestea eshauriindu-se programul adunării, cei prezenți s'au împrăștiat și dorul de a se întîlni la anul în număr mai mare și corăspundător, și de a vedea mai mult interes pentru iubita noastră Asociațiune.

Un membru.

Răspuns la „Intîmpinarea“ d-lui Ghețe.

(Urmare).

Intr'un punct are drept d-l Ghețe, și adeocă dela anul 1860 încōce mai mulți învățatori și funcționari „de proveniență gherănerescă“ au trăit și trăesc în provincia dincolo în România, și ne întrebă d-sa, cum am dăce noi, decă pe această cale s'ar deschide ochii Românilor din provincia și

aplica și ei același tratament cu ai noștri? Răspunsul e simplu de tot: dacă ai noștri se poartă acolo ca Ghețe și colegul său, atunci patronii lor ar face bine să-i dea peste hotar cu o oră mai înainte. Atâta nu-mai, că, pe cât știu, ai noștri au o purtare bună, muncesc cinstit și se fac vrednici de pozițiile, ce și-au eluptat, de ocrotirea, ce li-se dă, și de bunăvoința, ce o întâmpină; nu batjocoresc pe cei ce le dau pâine, și nu atentază contra fondurilor din carii trăesc.

Referitor la pensionarea d-lui Bariț, nu cred să aibă d-l Ghețe procura lui de apărare. D-l Bariț trăesc în Năsăud, în casa sa proprie, e sănătos și viguros, și de i-a făcut vre-o nedreptate, va ști însuși să se apere. Fapt este, că d-l Bariț a servit grănițerilor numai 20 de ani și a trecut în pensie cu salariul întreg de 1180 fl. pe an; „odiosii de grănițeri“ adecă i-au scoțit și 10 ani petrecuți nu mai știu la ce școle elementare ungurești din dieceza romano-catolică de Alba-Iulia; fapt mai este, că dacă d-l Bariț primia a mai servi un an—doi, grănițerii scăpau de a face cunoștința lui Ghețe, lor atât de scumpă și plăcută.

Încă o lămurire, și am terminat cu punctul acesta. Duce d-l Ghețe, că „și aș pătinesc de bola odiului și netoleranței un grup de oameni“. Fiă, puțin împoartă. Lucrul principal este, că la adunarea generală a comitetului fondurilor din 28 Septembrie 1894, când s-au prezentat pentru prima dată cererile d-lui Ghețe pentru decenal și quartir, concludus negativ atât în comisiunea administrativă, cât și în comitetul cel mare, s'a luat cu *unanimitatea voturilor*, fapt despre care însă iubitorul de adevăr Ghețe nu face pomenire în „Intemplinarea“ sa. Comitetul este organul legal al grănițerilor fondatori, în care șed și profesorii, parte aleși, parte introduși de Ciocan pe ușa din dos, prin urmare nu un „grup de oameni“, ci toți grănițerii au fost indignați de pretensiunile nejuste ale d-lui Ghețe.

Decenalul. E drept, că comitetul în ședința sa dela 28 Septembrie 1894 a luat conclusele negative referitoare la decenal și quartir, și e drept, că în contra acestor concluse d-l Ghețe a înaintat recurs, care pe baza regulamentului în vigoare, redactat de altmintearea și în context și în adresă contrar regulamentului și intrat după termin, a fost pus la dosar. Se vede și de aici, că d-l Ghețe nici în cauza proprie nu s'a supus disciplinei normate în regulamentul, prin urmare despectează, întocmai ca stăpânul său, totă administrațiunea. *) D-l Ghețe recunoșce, că a cerut intervenția comitetului suprem, cu alte cuvinte, că a comis un act de denunțare față cu administrațiunea fondurilor. Cum se poate califica acest fapt, las' să judece onorabilii lectori. Comitetele, pe baza informațiilor unilaterale și nefavorabile fondurilor, opresce a-se execută

*) De când d-l Ciocan nu mai e președintele administrațiunei, el ia parte numai la adunările generale ale comitetului, însă la ședințele comisiunei numai când are un interes particular, deși directorul gimnasial e pus taxativ între membri; ou toate aceste el are scire de tot ce se face și nu se face în comisiune. E năcăjit rău, că nu mai e președinte al administrațiunei; această s'a vădit la ultima adunare generală a comitetului din Mărtisor a. c., când a scăpat din gura vorbelor: „Eu nu sunt dat afară din presidiu, ci am abdicat însuși, și n'am încă răspuns la abdicare, nici scire de alt presidiu“. Bine înțeles, Reverendissimul Domn Vicar Dr. Ión Pop era deja președinte ales de comitet și aprobat de minister. — În ochii lui Ciocan noua administrațiune nu plătesce o cěpă, ea nu se pricepe la nimic, și totul se va distruge, de nu va veni őrășii el la cărmă. Acesta o spune el în gura mare el dela care în 15 ani, cât a stat în administrațiune parte ca membru, parte ca președinte, grănițerii nu s'au ales nici cu un singur lucru bun și salutar, despre care să se pōtă dice cu drept cuvânt: „Acesta e produsul și opera lui Ciocan“. Desfid pe ori și cine, se spună unul, de scie. Deoi să ne lase în pace și să nu mai viseze de presidiu, cât va mai dăinui generațiunea de ađi a grănițerilor.

„La darurile tale ei nu simt bucuriă. De mbunătățiri rele cât vrăi ei sunt sături.“

conclusele comitetului, și ministrul aprobă oprirea, deși documentele și motivele citate în recurs nu dovedesc, că cererea lui Ghețe e justă. Dacă există vre-o dreptate, credem, că ministrul mai bine informat va reveni asupra hotărării sale.

Nu este drept, că Ghețe a fost denuțit de profesor în 24 Noemvre 1885 cu decretul din 28 Noemvre, căci e o imposibilitate a denumi pe cineva înainte de decret. Lucrul stă așa :

Se bolnăvesce profesorul de limba maghiară Bariț; se caută un substitut și se ofere Ghețe. Direcțiunea gimnasială îl recomandă de profesor suplent provisor cu onorarul de 700 fl. pe an „fără de a avea numitul drept, de a pāși din cauza acestu cu alte pretensiuni pentru serviciul prestat, față de patronatul gimnasiului nostru“. Nici că s'a putut denumi său alege almintrea, fiindcă postul nu era vacant, őr Ghețe nu avea absolut nici o calificațiune profesorală, nici măcar un curs dela facultatea filosofică, și astfel se dice: „Comisiunea te denumesce de profesor suplent provisor, până la o altă dispozițiă pentru d-l Bariț“. Ghețe n'a putut să servescă ca profesor suplent provisor în anul 1885, căci denumirea a urmat la finele lui Noemvre, și ou espedarea scrisorilor etc. s'au început vacanțele Crăciunului. Numai după vacanță, adecă cu începerea anului 1886 a intrat Ghețe ca ajutor lângă d-l Bariț până în Iulie 1886. Atunci direcțiunea gimnasiului face raport comisiunei, că Bariț fiind mai bine, își va relua propunerile în anul 1886—7. Prin această totă legătura dintre fond și Ghețe a încetat pentru întâia oră.

Cu toate acestea comisiunea temându-se, să nu se bolnăvescă vre-un profesor în decursul anului școlar și din lipsa unui suplent să pătinescă instrucțiunea, pune pe Ghețe la dispozițiunea direcțiunei gimnasiale și pentru anul școlar 1886—7, scriind expres: „Ghețe va funcționa și în anul viitor sub condițiile, sub cari a funcționat și până acum“. Va să dice, onorar de 700 fl. și nimic mai mult.

Așa s'a început anul școlar 1886/7, statul profesoral fiind complet, Ghețe supra-numerar, fără catedră, cu îndatorirea de-a fi de ajutor și a substitui în cas de nevoie. Ministrul de culte, cu ordinul din 4 Decemvre 1886, considerând, că anul școlar s'a început deja și o bună parte din el a-și expirat, concede excepționalmente, ca Ghețe să fie și în anul școlar 1886—7 de ajutor și substituire în cas de lipsă, dăr ou espresa adaugere, că „pe viitor va fi admis numai, dacă va audia la unversitate cel puțin un an complet și va lua esamenul de cenzură“. Astel Ghețe cu finea lui Iunie 1887, în urma ordinațiunei ministeriale, a încetat de a mai fi substitut interminal de profesor, și toate legăturile lui cu fondul s'au curmat pentru a doua oră, și salariul i-s'a sistat. Ori-ce hotărâre, prin care s'ar eluda dispozițiunea ministerială, este implice declarată de nevalidă și nulă.

Ca se pōtă face cursul la unversitate în Clușiu, Ghețe cere comisiunei fondurilor în Iunie 1887 un ajutor. Instrumentul fundatiional, acest testament al grănițerilor fondatori și care ar trebui să fie evangeliul urmașilor lor, dispune la punct V, pag. 8: „Din interesele și venitele curate (ale fondului de stipendii) să se formeze stipendii amăsurate impregurărilor, din cari să se împărțescă numai fiilor celor 44 comunități confiniare, cari au constituit regimentul al 11-le român de margine și cari sunt proprietarele acestui fond,“ őr sub G. 3, pag. 31—32 dice: „In cas când între concurenți (la posturile de profesori) nu s'ar afla calificați conform legilor, atunci alegerile și denumirile să vor face numai provisoric, pe un timp anumit, în care oel ales, spre a nu fi amovat din post, va ave de a face destul legilor în vigoare și a-și câștiga, pe spesele sale, însușirile cerute, spre a putē fi profesor public definitiv.“ In conformitate ou dispozițiunile acestea, membrii cum se cade ai comisiunei, n'au voit nici se audă de un stipendiu său ajutor pentru un negrănițer, ca să nu se calce „Instrumentul fundatiional,“ s'ar fi învoit însă a se vota lui Ghețe un împrumut

fără dobândă, care să i-se subtragă din salariu în rate lunare mai ușore, când va ajunge profesor censurat. Dăr Ciocan — Ciocan, acest fiu rătăcit al grănițerilor,*) secundat de mamelucii săi și de omeni prea creduli, a forțat lucrul, și Ghețe s'a pornit cu un ajutor de 400 fl., făcându-se astfel o breșă în „Instrumentul fundatiional,“ breșă periculoasă, prin care șiretul de Bánffy a introdus apoi pe toți negrănițerii din district în beneficiul fondului de stipendii.**)

In schimb pentru acest favor ne mai pomenit, Ghețe a dat un revers (Nr. 955), din care apriat să vede, că însuși el, fără a reflecta la serviciul provisor de până aici, se ofere a servi 10 ani la gimnasiu, după-ce va fi luat cenzura și va fi ajuns profesor definitiv.

Ghețe merge la unversitate și ia cenzura în Mai 1888.

Va să dice, ou luna lui Iulie 1887 Ghețe trece în șirul stipendiilor fondului nostru, încetând total de-a fi substitut provisoric de profesor.

(Va urma).

Vasile Petri.

Sciri telegrafice.

Ischl, 7 August. Convorbirea foarte lungă, ce a avut-o Majestatea Sa împăratul Francisc cu regele României și după care a urmat s'era o lungă conferență a regelui Carol cu ministrul de esterne Goluchowski, este marele eveniment al zilei, care se discută cu vioiciune. După dineu, monarhul cu regele României și cu Goluchowski au făcut o excursiune pe Schafberg.

Sofia, 7 August. Principele Ferdinand sosesc Joi aici.

SCIRI ULTIME.

Budapesta, 6 August. „Magyarország“ publică următoarele: „Congresul naționalităților nu este anunțat până ađi. In ministeriul de interne sunt informați, că convocatoriul Congresului, ocolind căpitănatul suprem din Budapesta, voesc să-l anunțe direct ministrului de interne. Ministeriul însă este decis a transpune anunțarea — dacă această se va face de fapt — la căpitănatul suprem, care va proceda după propriile-i vederi. De altmintearea guvernul a ajuns să ia o decisiune privitoare la atitudinea sa față cu Congresul. Decisiunea această va surprinde mai ales pe convocatoriul Congresului, dacă peste tot ei au încă ađi intenția serioasă, de a ține de fapt Congresul“.

NECROLOG. Simeon Moldovan, protosc al orașului Vêrșet, jude r. în pensiune, deputat sinodal și vice-director al institutului de credit și economii „Luceafărul“, a răposat la 2 August n. c. în anul 51 al vieții și 23 al căsătoriei. L jălesce intristată-i soția Sofia n. Popoviciu, cu fiicele sale Elza măr. Havas și Marta măr. Manguia etc. — Fiă-i țărâna ușoră!

DIVERSE.

Observări morale. Estragem dintr'o seriă de aforisme, publicate de Alecsandru Dumas în parisiianul „Figaro“, următoarele:

— Ceea ce mă mângăie uneori, este observarea, că geniul își are marginile sale, prostia însă nu.

— Legătura căsătoriei e atât de grea, încât spre a-i suporta povara, trebuie să se asocieze doi omeni, uneori trei.

— Aceia numai gustă viața, cari o risipesc cu nimicuri.

*) Un om bătrân spune, că Ciocan nu e grănițer nici după mamă, nici după tată. După mamă da, tatăl său însă a fost căprar în compania 12.

**) Studenții grănițeri la unversitatea din Clușiu și Pesta au stipendii de câte 2—300 fl., lui Ghețe i-s'au dat 400 fl. — pōte, că din „odiul și netoleranța“ grănițerilor.

— Multii omeni nu se căesc pentru nimic mai sincer, ca pentru bunele lor fapte.

— O femeie ne înlănțue adesea mult prin necredința, de care suntem înși-ne vinovați, decât prin credința, ce ni-o păstrază dânsa.

— Vięta e cea din urmă deprindere, ce are să-o pērdă omul, deoarece e cea dintâi pe care o primesce dēnsul.

— Cine se sinucide este un osindit, care și prinde strēngul și și'l pune însuși în jurul gâtului.

— Nu te certa nici când, căci nu vei convinge pe nimeni.

— Părerile sēmēnă cuielor: ou cât le bați mai mult, ou atât pētrund mai adēnc.

— In iubire există numai un ultim adio, și acesta rămâne neesprimat

— Aceia și-au meritat nefericirea, cari nu s'au priceput să tragă folos din ea.

— Dacă pentru binefaceri față de alți omeni, ar întrebuița a patra parte din cât obeltuiesc, spre a-și face lor înși-le rău, atunci miseria ar dispărē din lume.

— Dăruesce banii, dăr nu împrumuta. Darurile produc numai nemulțămii, împrumuturile dușmani.

— Ceea ce e fără scop, este periculos.

— Se intrăbă, pentru-ce natura, care a făcut atât de bine pe om rău, l'a făcut atât de rău pe bun.

— Cum vine, de cei mai mulți copii mititei sunt atât de cuminti, cei mai mulți omeni atât de proști. Trebuie, că educațiunea e cauza..

— Noi criticăm la alții numai greșelile, cari nu ne aduc nici un avantajiu.

— Intre șecce mii de bărbați se află șapte până în opt mii, cari iubesc femeile, cinci până în șese mii, cari iubesc femeia, unul care iubesc o femeie.

— La Rochefoucauld dise: „Noi toți avem destulă putere spre a suferi nefericirea altora“. El ar fi putut adăoga: „Dăr noi n'avem totdeuna destulă putere, spre a-le suferi fericirea.“

— Femeia este, după bibliă, ultimul lucru, pe care l'a creat Dumnezeu. El a trebuit să sēvērșescă acest lucru Sâmbătă s'era, l-se observă obosela.

— L. —

Cum își petrec milionarii? Nu de mult s'a sēvērșit în Londra nunta ficeii milionarului Viliam Douglas Sloane, cu milionarul James din America. La această nuntă au luat parte aproape tot numai milionarii, a căror avere se evalua la vre-o 4 miliarde. Despre decursul interesantului șpeș se spun între altele: Unul dintre șpeșii, rudă ou mirēsa, a calculat suma banilor nespeșai în casul, dacă mirele își va ține mirēsa îmbrășșată timp de 5 minute, la 15 dolari, el a făcut adecă următoarea socotēlă: In fiă-care minută spesēză 3 dolari, prin urmare în 5 minute cât se ocupă ou puicoța lui, rămân în pungă 15 dolari. Milionarul (120 milioane) Vauderbilt a đis la șampaniă: „Nu-mi place sculatul de dimineță, căci: ciasurile de dimineță sunt ou aur în gură. Intăiași-dată, sunt bimetalist, a doua, nu voesc să aflu aur, ci diamant“. Darurile ospēțului representă 700,000 dolari. Cu acesta ocașiune a đis un șpeș: „Darurile mic șustin prietiniă!“ Se mai spune, că curățitōrele de dinți au fost făcute atâtea pēne din tot de vulturii pușoați anume spre scopul acesta. Tinerul Whitney, de altmintearea din bună familiă, scoțēnd o hărtiă de 1000 dolari, o rēsuci în forma urei zaharicale și apoi o ținū el de un capēt, őr celalalt capēt îl dede d-rei Shepard. ca să-o rupă în două. Hărtia s'a rupt și din trēnsa a căđut un admirabil inel cu pietrii scumpe. Acesta pentru petrecere. Milionarul Vauderbilt, care e mai sērăcūț, oăci are numai — 75 milioane dolari a đis între altele: „Timpul e ban, dăr aș voi să am atâtea timp, cât banii; atunci m'ași putea duce liniștit într'o călătōriă de plăcere cam pe 30 de ani“. — Cutiile pentru țigări costau câte 5000—10.000 dolari una. Căce fel de țigări vor fi fost în aceste cutii, nu se spune, dăr nici nu-i de lipsă să se spună...

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 August 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.95
Renta de corone ung. 4%	100.—
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.85
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.40
Bonuri rurale croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii	157.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	145.75
Renta de hartie austr.	100.95
Renta de argint austr.	101.05
Renta de aur austr.	123.40
Losuri din 1860	154.—
Actii de ale Bancoei austro-ungar.	1075.—
Actii de-ale Bancoei ung. de credit.	490.—
Actii de-ale Bancoei austr. de credit.	399.75
Napoleonori.	9.62
Marci imperiale germane	59.35
London vista	121.40
Paris vista	48.10
Rente de corone austr. 4%	100.30
Note italiene.	45.75

Cursul pietei Brasov.

Din 6 August 1895.

Bancnote rom. Camp.	9.58	Vënd.	9.60
Argint român. Camp.	9.52	Vënd.	9.56
Napoleon-d'ori Camp.	9.60	Vënd.	9.62
Galbeni Cnmp.	5.64	Vënd.	5.68
Marci germane Camp.	59.—	Vënd.	—
Ruble rasesci Camp.	129.—	Vënd.	—
Lire turcesci Camp.	10.82	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nrul 45 - 1895.

Concurs.

Pentru ocuparea în mod provisor a postului de conducător la școala froebeliană a Bisericii Sf. Nicolae din Brașov (Scheiu) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Concurențele la acest post vor documenta:

- 1) Că sunt române gr. or.
- 2) Că au absolvat cu succes o școală civilă de fete, seu alt institut echivalent.
- 3) Că au absolvat cursul de conducător de grădini de copii la o școală publică și au obținut diploma de calificare conform prescrierilor legii.
- 4) In fine se dea declarațiune, că se vor supune tuturor dispozițiilor prezente și viitoare ale organelor noastre bisericesci.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: Létă anuală de fl. 400 — și banii de cuartir fl. 60. —

Suplicele se vor adresa Președintelui Comitetului parochial al Bisericii Sf. Nicolae din Brașov (Scheiu).

Brașov, 8 Aprilie 1895.

Comitetul parochial al Bisericii române ort. res. dela Sf. Nicolae în Brașov.

David Almășan, președinte.   2   Arsenie Vlaicu, secretar.

De închiriat.

Prăvălia din strada Hirscher Nr. 7

vis-a-vis de teatru, care se va provede cu un portal nou, dimpreună cu 3 odăi de locuit, culină, pivniță, pod și un magazin mare, sunt, orî în total, orî seperat, a-se închiria, începând din 29 Septemvre 1895.

A se întreba la subscrisul proprietar

Simeon Damian,
advocat.

733,6 - *

Sz. 3592—1895. tlkvi

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Honigberger Frigyes végrehajthatónak Mailath Simon végrehajtást szenvedő elleni 240 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város határán fekvő a brassói 3657 számú tjkvben 4731 hrsz. alatt előforduló fekvőre 900 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a tenebb megjelölt ingatlan az 1895 évi augusztus hó 22-ik napján d e. 8 órakor a telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 90 frtot készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó 1895. évi április hó 30-án.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

KOVACS,
egyes bíró.

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac

(fără nici o primejdie) în contra **Neputinței**. Vindecarea anemicilor, a Sleților, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI

și **ELIXIRULUI GODINEAU** la PARIS, 7, r. Saint-Lazare.
BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la BUCUREȘTI, la Hle ZAMPFRESOU, droghist;
la JAȘI la D.D. Frați KONYA, farmacia.

la Galați: STALSKI, farm.; la Ploiești: la D-nii J. & T. CHRISTESCU, droghisți; la Roman: la D-nul D. J. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.”

Birourile: Tégul botelor nr. 22, etagiul I.

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

„ALBINA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto
la poștă
Nr. 505.

primesce depunerî spre fructificare pe lângă 4 1/2 %
netto, solvindî însași darea de interese;

scontézá polițe comerciale cu 5 1/2 %;

accórdá împrumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6 %;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantagióse condițiuni;

accórdá împrumuturi pe hârtii de valóre, monede,

giuvaere și mărfuri cu 6 %;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valóre indigene și străine, în specialu de cele românesci;

rêscumpără fără nici o detrageré cupóne, escomptézá cupóne înainte de scadență, și

cumpără cu celú mai urcatú prețú cupóne dela efecte române;

efectuezá în modulú celú încassári și plăți pe pietele din țerá și mai culantú streinătate;

esecutá în comisiune orî-ce însarcinári de bancá sub cele mai ief-tine condițiuni;

închiríézá magazine și locuri libere de depou, pe teri-toriul

seu strada Gării Nr. 45, care, situatú nemijlocitú lângá gara drumului de fierú de statú, e legatú prin șine proprii cu acésta și investitú cu dreptulú de vâmuire și cântárire oficióasă prin organele drumului de fierú de statú;

primesce în calitatea sa ca reprezentanță principalá a so-cietáții de asigurare EQUITABLE din New-York oferte

pentru asigurári pe viétá sub condițiunile favorabile, parti-culare a acéstei societáti.

Onorabilelorú administrațiunii de fonduri și p. t. D-lorú capitaliști le recomadá pentru plasarea de capitale

Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“

ale cărorú cupóne se rêscumpără semestrulú fără nici o detrageré, și cari se aflá de vëndare în cursul zilei a bursel din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de coróne. Comparéndú cursurile și produsulú celorlalte efecte indigene, se póte susțineá cu totú dreptulú, cá

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5%

suntú ađi relativú cele mai ief-tine și totodatá mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolutá a foncierelor „Albina“ e garantată prin valórea celú puținú întreitá a ipotecelorú pe ba-a cărorá se esmitú, prin fondulú specialú de asigurare a scrisurilorú fonciare care e de fl. 200.000 și în fine prin totalitatea orî și cărei alte averi a institutului.

61 - *

Orele de cassă dela 8—1.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulú abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unú anú	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unú anú	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anú	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anú	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facú mai ușorú și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vorú abona din nou, se binevoiéscá a serie adresa lámuritú și a aráta și poșta ultimá.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“